

CROSSING BORDERS

movements and struggles of migration

Geçen sefer Atina'da olduğu gibi, Crossing Borders- Sınırları Geçelim'in 7 Ocak'ta Nairobi'de yapılan Dünya Sosyal Forum'u ile aynı dönemde çıkması bir raslantı değildir. Biz, göç'ün kendi başına, bağımsız bir konu olarak tanınması kanısındayız. Nairobi, Avrupa ve Afrikalıların siyasi diyalogunu geliştirmek için bir fırsat olmayıp, (sayfa 2) aynı zamanda göçmenlik mücadelesinin, global alana taşınmasıdır. Uluslararası alanda iletişim, 'Crossing Borders'ın temel hedefidir. 7 Ekim'de çıkan 1.sayı, (10 dilde mevcuttur. www.noborder.org) 7 Ekim, uluslararası mücadele gününde (sayfa 3-4). ve bir önceki gösterilerde çok sayıda dağıtılmış, olumlu yankı bulmuştur. Uluslararası mücadele seferberliği devam edecektir. Gelecek eylem konuları: Avrupa çapında legalleştirme-mücadelesi (sayfa 2), 1 Mayıs ve göçmen işçi eylemleri, bunu, Haziran 2007'de Almanya'da yapılacak Anti-G8 kampanyası izleyecektir.

Afrika'daki kardeşlerimiz, - Oturma hakkı ve hareket özgürlüğü için ortak mücadeleye

Afrika'daki kardeşlerimiz, Biz göçmenler Afrika'dan ayrılmaya karar verdiğimizde özgür insanlardık. Bazıları, bizlerin açlığın, savaşların, sefaletin kurbanları olarak kaçmaya zorlandığımızı söylemeyi alışkanlık haline getirmişlerdir. Bu genelde doğrudur. Fakat biz her zaman bir projemiz olduğundan, olanaklara kavuşmak istediğimizden ve geleceğimizi elimizde tutmak istediğimizden yola çıkmaya karar vermişizdir. Biz göç etmeyi seçtiğimizde, kendimizi, kimileri fakir, kimileri zengin, bazıları Avrupalı, bazıları Afrikalı gibi davrananlardan özgürleştirmeyi; Afrika'da olduğu kadar Avrupa'da da sömürde sınır tanımayıp, bir yandan da sınırları oluşturana ve bizim proje ve ihtiyaçlarımızı istismar etmek için savaşlar çıkaran bir sistemden kurtulmayı amaçlamıştık. Biz, "istenmeyenleri" ve "seçilmeyenleri" önlemek için yapılmış elektrikli dikenli telleri ya da burada, Avrupa'da göçmenlik yasasının yüksek duvarlarını büyük zorluklarla aşarak göçmenliği seçtikten sonra yeni sınırlarla karşılaştık. Bize oturma hakkını "bahşeden" Avrupa, bize, fabrikalarda, evlerde, tarlalarda ya da çeşitli hizmetlerde sömürülecek ucuz emek olarak, "kullanılabilir eşyaymışız" gibi davrandı. Avrupa bizim "entegre" olmamızı istedi, bunun anlamı, çalışmak ve sesini çıkarmamaktan, projelerimizden, geleceğimizden, mücadelemizden vazgeçmekten başka bir şey değildi. Avrupa, yaşamlarımıza egemen olmak için Ceuta ve Melilla'da olduğu gibi sınırlarını militarize ederek hareket etme olanaklarımızı kontrol etmek istedi. Avrupa, hiyerarşisini yapılandırmaya "kültürler" adını verdi. Artık üretim için gerekli olmadığımızda, hatta eğer sömürü için yeterliyse "test"e bile tabi tutulmazken, Avrupa, bizi yasa dışı ilan etti ve ardından bizi dışarı atmadan önce gözaltına almak için tutuklama merkezleri kurdu. Emek pazarı bizi birbirimizle savaşa sokarken Avrupa yasaları bizi "yabancı" ya da "ilegal göçmen" olarak tanımladı: Avrupa Yabancılar karşı, Göçmenler Vatandaşlara karşı.

Avrupa bizim sınırı geçmemizi engellemeye çalışır gibi yaparken, kendisi bizim geldiğimiz yerlere kontrolünü ihraç etmek için sınırları geçti. Onlar buna projelerin işbirliği adını verdiler, fakat Avrupa'nın Afrika'da yayılması, sömürü politikasının sonucudur. İşbirliğinin anlamı, Avrupa sermayesinin Afrika ülkelerinde sömürülecek ucuz emek gücü araması, tüm işçilerin mücadelesini zayıflatmaktır. Bunun anlamı, "gelişme fonu" yerine kârı genişletmenin bir başka yolu olarak, Afrika ülkelerinin tutuklama merkezlerinin yapılandırılmasını, kıyıların ve bölgelerinin Avrupa ordusu ve devriyeleri tarafından kontrol edilmesini, binlerce kadın ve erkeğin yeniden ülkeye alınmalarının kabul edilmesi demektir. Bunun anlamı, özgürlüğümüzün giderek daha çok ve daha çok sınırlandırılması, biz göçmenlerin, ken-

dimiz için değil, faiz çıkarları için bir araç olarak kullanılmamızdır.

Avrupa, haklarımızı ihlal etmeye ve özgürlüğümüze el koymaya teşebbüs ettiğinde mücadele etmemiz gerektiğini biliyoruz. Her gün, çalışma yerlerimizin içinde ve dışında, sesimizin duyulması için savaşıyoruz, gittikçe daha yüksek sesle ve net bir biçimde NE YAPMAK İSTEDİĞİMİZİ haykırıyoruz.

7 Ekim'de Avrupa ve Afrika'nın sınırlarını geçtik, birleşik sesimizi bizi susturmaya çalışan ulusal ve sosyal sınırların ötesinde duyurduk, ortak mücadelenin mümkün olduğunu gösterdik. Birleşen ve çoğalan mücadelemiz her gün gittikçe ve giddikçe daha vazgeçilmez hale geldi: Başkalarının bizim adımıza karar vermelerini bekleyemeyiz! Göçmen hareketinin sınırları aşması durdurulamaz. Göçmen hareketi ve örgütlenmesi dünyanın her yerinde büyümektedir. Bamako, Rabat ve Nairobi'de bugün, Avrupa'da ve Afrika'da ortak bir mücadele için gittikçe daha fazla, daha fazla olanak doğmaktadır. Özgürce dolaşma ve bir ülkede kalabilme hakkı yolundaki taleplerimizi sadece uluslararası bir yönelim güçlendirebilir! Afrika'yı terketmemize yol açan nedenler bizim Afrika'yı unutmamızı getirmemiştir. Anavatanımızdan gözümüzü ayırmıyoruz ve ülkenin sınırları içinde devasa iç göçler gördüğümüz gibi, sosyal adalet için güçlü bir sosyal hareketin büyüdüğünü görmek istiyoruz.

Bizim kendi hareketimiz, göçmen hareketi ve mücadelesi, her gün Avrupa'da verdiğimiz savaşım, bu hareketler tarafından kullanılan yaratıcılığın kaynaklarından biri olabilir, eşitlik ve özgürlük için uluslararası yeni bir hareketin inşası teşebbüsü olabilir. Kendimizi sömürgecilikten kurtardık, bugün de Afrika'daki her türlü baskıdan ve Avrupa'daki göçmen emeğinin sömürsünden kurtarmalıyız! Biz göçmenliği seçmiş bulunuyoruz ve birçoklarımız da göçmenliği seçecektir. Kim ki bu yolu şimdiden seçmiştir, özgürlüğü amaçlamıştır, bilmelidir ki, özgürlük bize armağan edilmiş bir şey değildir. Onu elde etmek için mücadele etmek zorundayız. Biz kurban değil, özgürlük savaşçısıyız. Yerimiz özgür mücadele alanlarıdır. Gün , özgürlüğe ulaşmak için ortak mücadele günüdür!

Babacar Ndiaye (Italy, Senegal), Bahija Benkouka (France, Morocco), Bas M. Sene (Italy, Senegal), Brahim Nadi (Italy, Morocco), Sokhna Codou Sene (Italy, Senegal), African Women Association, El Rapta Association of Egyptian Workers in Greece, Ethiopian Community in Athens, Nigerian Community in Greece, Sierra Leonean Association in Greece, Sudanese Community of Greece

EURAFRIQUE - EURAFRICA - YUROAFRİKA

Temmuz'da, Rabat'ta "Göçmenlik ve Gelişme" üzerine, Avrupa Birliği ve Aşağısahra-Afrika ülkeleri hükümetlerinin ilk konferansından dört ay sonra benzeri bir konferans 2006 Kasım'ında Tripoli-Libya'da yapıldı. Ev sahibi Muammer Kaddafi, konferansı açarak toplantıdaki bakanlara, dünyanın göçmenliği sınırlamaya çalışmaması gerektiğini, çünkü bunun "kaçınılmaz" olduğunu ve Allahın emri olduğunu söyledi. Kaddafi, Libya'da tutuklama merkezlerinin İtalya'nın desteğiyle kurulduğundan ve düzensiz göçmenler için ülkelerine geri iade edilme programlarının kuzey komşuları tarafından desteklendiğinden söz etmedi. Konferans, Avrupa'ya "illegal" göç akımını durdurmayı amaçlayan ortak bir deklarasyonu kabul etti, fakat Afrika hükümetlerinin talep ettiği mültimilyon dolarlık bir gelişme fonu AB tarafından reddedildi. Bunun yerine, Afrika'dan Avrupa'ya göçü önlemek üzere 40 milyon euroluk bir fon önerildi. Bu fon Afrikalıların Avrupa'da kazanıp ülkelerine gönderdikleri paranın miktarından daha azdır ve iş için işçi sağlamaya yönelik göçmen büroları şebekesinin kurulmasını amaçlamaktadır (aynı, eski Almanya'nın "misafir işçiler" programı gibi, "geçici" ve "dönemsel" işçi göçünü düzenlemeyi hatırlatan bir şekilde.)

Başka bir seçenek yok ...

Avrupa'da yeni bir uluslararası hareketin ve yeni bir mücadelenin zamanı gelmiş bulunmaktadır! 7 Ekim 2006'daki Eylemgünü'nü takiben, biz göçmenlerin serbestçe dolaşımı için mücadeleyi koordine etme hedefiyle ve Avrupa çapında tüm göçmenliğin yasallaşması talebiyle Avrupa çapında bir uluslararası konferans örgütlemeyi öneriyoruz. Bu gün tek bir Avrupa ülkesinde tek bir "illegal" göçmen varsa, Avrupa'nın her yerinde göçmenlik "illegal"dir. Tüm Avrupa'da yasaklanan sığınmacılar sözde "güvenlikli" üçüncü dünya ülkelerine hudut harici edilmektedirler. Sınırdışı etmeyi hızlandırmak ve kolaylaştırmak için AB ülkeleri "ortaklığı" tarafından örgütlenen ortak düzenlenmiş uçak seferleriyle kitlesel ihraçlar gerçekleştirilmektedir. Daha geçenlerde yapılan bir öneri, "yabancılar tutuklama ve uzaklaştırma" üzerine ortak Avrupa standartlarını belirleyerek göçmenlerin gözaltında tutulma süresini altı aya çıkarmaktadır.

Avrupa kıyılarındaki ve ötesindeki devriye sistemi, göçmenler Libya ya da Fas gibi ülkelere sınır dışı edildiklerinde, çöllerde ölümlü yüzyüze geldiklerinden ölümleri son derece artırmıştır. İnanıyoruz ki, ulusal hükümlere ve kurumlara seslenen mücadele ve talepler, artık bu sisteme karşı mücadelede yetersiz kalmaktadır. Bu mücadeleler, doğrudan Avrupa kurumlarının sorumluluğuna seslenen ve tüm göçmenlerin Avrupa çapında yasallaşması çağrısında bulunan yeni bir mücadeleyle desteklenmelidir.

Biz, Avrupa kurumlarına, kendi sorumluluklarını, ulusal hükümetlerin politikalarının ve "yetkilerinin" ardına saklama fırsatı vermek istemiyoruz. Gizli göçmenliği önleme bahanesiyle AB, halk hareketine karşı gerçek bir savaş sürdürmektedir. Eğer biz, Avrupa içinde ya da dışında sınırı geçen her kim olursa olsun, "kimsenin illegal olmadığına" inanırsak, işte o zaman tüm Avrupa'da herkes legal olabilecektir! Bunun anlamı, Avrupa içine doğru göçmen hareketini yasa dışı hale getiren bütün sınırlara olduğu kadar, Avrupa'nın sözde "üçüncü dünya ülkelerinde" inşa ettiği sınırları yıkma mücadelesine çağrıda bulunmaktır. Avrupa içinde ve ötesinde serbest dolaşım

Bu programların hiçbiri insanların doğdukları ülkeyi terketmelerini önleyemez, daha iyi bir yaşam arayışı için serbestçe dolaşma hakkını talep etmeyi önleyemez. Ve özellikle, hükümetlerin AB'nin baskısıyla yürürlüğe koydukları, Avrupa'nın başından atmak istediği göçmenleri geri alma programlarını kabul edemeyiz.

Politeknik Dünya Sosyal Forumu, Ocak 2006'da, Barnako-Mali'de, "bu canice programlara karşı dayanışma temelinde, sivil toplum örgütleri, devletten bağımsız örgütler, sosyal hareketler ve örgütler tarafından oluşturulan uluslararası ittifakı inşa etme" çağrısında bulundu. Böyle bir ittifakı oluşturmak için atılan adımlar, Haziran-Temmuz'da, Rabat'taki, temel bir hak olarak serbest dolaşımı, diğer temel hakları yürürlüğe koymak için ön koşulları oluşturmayı talep eden NGO konferansı ve 7 Ekim'deki Uluslararası Eylem Günü'ydü.

Şimdi Nairobi'de de bir başka fırsat doğmuş bulunuyor. Ve biz, Haziran 2007'de, Almanya'da yapılacak G-8 zirvesine karşı protestoların ateşindeki ilgili eylemler sırasında da bu sürecin devam edeceğini ve derinleşeceğini umut ediyoruz.

için mücadele gittikçe artan uyanıklıkla global bir mücadeleye dönüşmektedir. Bu yüzden, tüm Avrupa'da mücadeleyi inşa etmek ve yaymak için Avrupa göçmen rejimine karşı politik eylemlerimizi acilen koordine etmemiz ve birleştirmemiz gerekmektedir. Başka bir çözüm söz konusu değildir.

Konu: Göçmen Mücadeleleri ve Hareketleri....

İlk konu olarak, yine çeşitli ülkelerdeki direnişlerden parçaları ve bölümleri toplayıp bir araya getirdik. Bu, ihtiyaç duyulan uluslarüstü bir perspektifte muhtemel ortak noktaları araştırmak için kampanya ve protestoların çeşitlilik ve farklılığına bir giriş yapma hedefimizin baki kalmasıdır. Öncelikle, Afrika kentlerinde olduğu kadar Avrupa'da da 7 Ekim eylemünü etkinliklerini özetleyelim. Ardından Euroafrika'dan raporlarla birkaç ülke daha seçelim. Son ama aynı derecede önemli olarak da Birleşik Devletler'deki göçmen hakları hareketinden birkaç izlenim sunalım.

7 Ekim uluslarüstü Eylemünü

Yüzlerce grup ve örgüt genel çağrışı imzaladılar, eylemlerin ilki düzenlerle Avrupa ve Afrika kentinde kendiliğinden ortaya çıktı (daha ayrıntılı rapor ve resimler için bkz.: www.noborder.org)

7 Ekim- Avrupa'da Ticker

Moskova'da ırkçılığa karşı küçük gösteriler ve sokak tiyatrosu; Varşova'da Çeçen sığınmacılarla dayanışma gösterisi; Gotheburg'da küçük bir gösteri; Londra'da daha büyük katılımı bir gösteri, Glasgow ve Birmingham'da gösteri; Paris, Rennes and Angers'de gösteri; Almanya'daki 12 kentte çeşitli gösteriler ve sokak tiyatroları; Viyana'da gösteri ve eylemler; Bologna'da yerel otoritelerin önünde göçmen protestoları ve tutuklamalara karşı blokaj; Milan ve Roma'da daha küçük eylemler; Malaga'da tutuklama merkezinin önünde gösteri; İspanya'da, Kanarya adaları da dahil 9 kentte gösteri ve eylemler; Lizbon'da gösteri...

Afrika ülkelerinden

Mali'de 7 Ekim: Avrupa ve Kuzey Afrika'dan göçmenlerin geri iade edildiği Bamako'da 10 gün için örgütlenmiş bir "Göçmen Forumu", aktivist ve araştırmacılarla tartışmalar ve deneyimler hakkında raporlar sunulmuştur. Bu forum, 7 Ekim'de, serbest dolaşım, demokrasi Afrika halkının özörgütlenmesi talepleriyle sona ermiştir.

Benin: 6 ve 7 Ekim'de, sığınmacı örgütleri tarafından örgütlenen bir konferans ve dua oturumu yapılmıştır. Bunu izleyen Pazartesi günü, Avrupa Birliği'nin önünde bir toplantı planlanmıştı, fakat Benin UNHCR'nin yeterli özen göstermemesi nedeniyle bir üyenin ölmesi üzerine UNHCR ofisinin önünde kendiliğinden bir toplantı örgütlenmiştir.

Maritanya: İnsan Hakları örgütü bir basın konferansı çağrısında bulundu ve Kanarya adalarından birçok göçmenin botlarla yola çıktığı ve AB ile yapılan anlaşmadan sonra 4000'den fazla göçmenin tutuklandığı ve 2006 Mart'ından beri çoğunun sınırdışı edildiği başkent Nouakchott ve kuzeyde bir şehir olan Nouadhibou'da "Kapıları Açın Günü" yapıldı.

Fas: Büyük sayıda göçmen ve öğrenci birliği, 2005'te en az beş göçmenin hayatını yitirdiği Ceuta'nın dikenli telleri önünde bir toplantı yapılması talebini ortaya koydular. Yaklaşık 150 kişi, bu olayları anmak üzere bir araya geldi

ve güçlü polis ve asker birliklerinin orta yerinde Avrupa'nın göçmenlik politikalarını suçladı.

Birkaç ülkeden daha raporlar...

Hollanda: 6 Ekim sabahı aktivistler Rotterdam rıhtımındaki yüzen sınırdışı hapisanesine tırmandılar ve kendilerini giriş kapısına zincirlerle bağlayarak girişi bloke ettiler. Bir diğer tutuklamalara karşı halka açık eylem Amsterdam'da 7 Ekim yaklaşırken yapıldı. Kasım 2006'daki son seçimler, 20 bin kağıtsız göçmen için bir affı mümkün kıldı. Sığınmacıların yasallaşması konusunda sınırlı bir grup, 1 Nisan 2004'ten önce sığınma başvurusunda bulunmuştu. Bu, 2004'te sınırdışı edilmeleri planlanan "26 bin sığınmacıdan" geriye kalan bir gruptu. Hollanda'daki kiliselerde ve okullarda başlıca yerel eylemlerin çoğu onlar için yapılmıştı. Bu baskı, yeni parlamentonun çoğunluğunun af lehinde tutum takınması sonucunu verdi.

Yunanistan: Eylül'ün başından beri, son iki yasallaşma sürecine katılan, fakat sonradan yasallayamayan insanlarla ilgili olarak yeni bir üçüncü yasallaştırma girişimi içindeyiz. Yeni gelenlerin çoğunun bu sürece katılması birçok zorluklarla karşılaştı. 7 Ekim'de, Atina'da, küçük bir gösteri düzenledik, bu gösteri yasallaşma ve Yunanistan'da doğan çocuklar için vatandaş olma hakkı taleplerini içeriyordu. Keza Selanik'te ve Sakız Adası'nda aynı gün bazı eylemler yapıldı. Ayrıca Atina'daki, orada yerleşmiş yetmişkinler için bir tutuklama kampının bulunduğu Yabancılar Merkezinde ve göçmenlere kötü muamele yapıldığı çok iyi bilinen Omonia polis karakolunun önünde bazı eylemler yapıldı. Keza biz tutuklama merkezlerine ve sınır dışı etmelere karşı ülke çapında sürekli bir kampanya başlatmayı da düşünmekteyiz.

Afrika Senegal'e sınırdışı edilmeye karşı başka direnişler:

14 Eylül'deki, 5000 göçmenin İspanya'dan **Senegal'e** sınır dışı edilmesi hakkındaki anlaşmadan sonra, onların çoğu, başkent Dakar'daki protestolardan sakınmak üzere gizlice St.Louis adlı küçük havaalanından gönderildiler. Fakat Senegal hükümeti – Şubat 2007 seçimlerine hazırlanmaktaydı –, bu sınır dışı etmeleri anlaşmanın içeriğinin yayınlanması ve hükümetin İspanya'dan aldığı 20 milyon euronun ne olduğunun açıklanması talebiyle yapılan karşıt protestolar nedeniyle Ekim sonunda askıya aldı.

Gambiya: İspanya ile anlaşmaya dayanan anti-illegal göçmen memorandumunun imzalanmasından ve 5 milyon euronun alınmasından sonra, yeni seçilmiş Gambiya hükümeti, Senegal'in ortasındaki bu küçük ülkeye bir ay içinde sınır dışı edilen 255 göçmeni ve en az 144'ünü de 28 Ekim'de kabul etti. Uçaklar, Banjul Uluslararası Havalanına indikten kısa süre sonra, sınırdışı edilenler, iki uçaktan inmeyi reddettiler. Göçmenlerden bazıları havaalanının camlarını kırdılar, oturma yerlerini, havalandırma aletlerini ve araçların camlarını parçaladılar, diğerleri intihar etmek istemesine başlarını duvarlara vurdular. Göçmenlerden üçü şu anda yargılanmaktadır. Atlantik Okyanusunda meydana gelen binlerce ölüm vakası haberine rağmen, özellikle gençler küçük botlara binerek Kanarya Adalarına doğru yola çıkmaktadırlar.

Melilla: 30 kişilik bir göçmen grubu Kasım ayı başında İspanya'dan Melilla yoluyla Gine-Bissau'ya sınır dışı edilmeye karşı ayaklandı, uçakta polise saldırdı ve pilotu Malaga/Spain havalanına inmeye zorladı.

Fas: Noel'den önce Rabat'ta yapılması planlanan AB-Afrika konferansının sonunda, 23 Aralık sabahının ilk saatlerinde, Fas'ta Aşağı Sahra Afrikalılarına karşı baskınlar, tutuklamalar yapıldı ve kitlesel sınır dışı olayları meydana geldiği açıklandı. Aralarında kadınlar ve çocuklar olmak üzere, UNCHR dökümanlarına sahip 250-400 sığınmacı, otobüslere dolduruldu ve Oujda yakınındaki Cezayir sınırına götürülerek – havaya ateş de edildi – gece yarısı Fas'ı terketmeye zorlandı. Sığınmacı aktivistleri ve insan hakları örgütleri göçmenlerle bağlantı kurmaya ve onların geri getirilmesini sağlamaya çalıştılar. Onlar, hükümeti, AB göçmenlik rejimiyle işbirliği ederek insan haklarını çiğnemekle suçladılar.

İngiltere Birleşik Krallığı: (Kasım/Aralık) Cezaevleri Baş Müfettişinin, göçmenlerin ayaklanarak büyük zarar verdikleri, Birleşik Krallıktaki en büyük tutuklama kampı olan, Londra'nın yakınındaki Harmondsworth İlticacı Uzaklaştırma Merkezindeki koşulları eleştirdiği raporunun yayımlandığı gün İngiltere hükümeti bu isyanın onun iltica politikasına karşı kasıtlı bir sabotaj olduğunu açıkladı ve göçmen işçiler ve aktivistler Harmondsworth'un dışında ve Londra'nın merkezinde dayanışma için gösteriler yaparken diğer göçmen hapishanelerinde de gösteriler yaygınlaşıyordu.

ABD'de Mülteci Hareketleri

Mart 2006'da, Los Angeles, yüz binlerce göçmen işçinin ve desekçilerinin, işçileri suçlu hale getiren ulusal önergelere karşı sokağa döküldüğünü gördü. Bu, Los Angeles tarihindeki en büyük protesto gösterisiydi ve gösterdi ki, gerçekten de uyuyan dev uyanmayı beklemektedir. 1 Mayıs'da enerji daha da yayılarak Mart eylemini bile geride bırakan, tahminen bir milyonu aşkın bir kalabalığın katıldığı ve bir kere daha Kongre'deki sert önergelere karşı ve yasallaşma için bir duyuruyu kaleme alan iki gösteri meydana geldi. Bu protestolar, hükümetin, iltica öner-

geleri konusunda daha fazla eyleme geçmesini başarılı bir şekilde durduran ülke çapındaki protestolar dizisinin bir parçasıydı. Ne yazık ki, şu andaki örgütlenme çabaları devin uyanması için yeterli değil. Birçok cemaat örgütü yüz binlerce insanı sokağa dökülmek için onlarla nasıl bağlantı kuracağını düşünüp taşınmaktadır. Protestolardan sonra, cemaat örgütlerinin üye sayısında öyle devasa artışlar olmamaktadır ve ortada hiçbir ortak stratejik plan bulunmamaktadır. Bazı gruplar enerjinin insanları seçim sandıklarına yazılmaya harcanması ve hükümete daha iyi insanların seçilmesine çalışmak gerektiğine inanmaktadırlar. Diğerleri ise, hükümetin, işçilerin düşük ücretlerinin doğurduğu ihtiyaçlara asla cevap veremeyeceğine ve bunun yalnızca işçiler kağıtlarını almaksızın misafir işçilerin faturalarının ucuz emeği kullanan şirketlere devredilmesine yarayacağına inanmaktadırlar. Farklı gruplar, gelecek 2007 1 Mayıs'ını planlamaktadırlar, uyuyan dev bir kere daha uyandırıp uyandıramayacağımızı biliyoruz.

Niçin Sınırları Geçmek ve niçin bir ULUSLARÜSTÜ gazete...

Niçin Sınırları Geçmek ve niçin bir ULUSLARÜSTÜ gazete... Hedefimiz, Avrupa çevresinde ve ötesinde göçmenlikle ilgili projeyi birleştirmek ve yaymaktır. Çeşitli kıta, ülke ve bölgelerdeki mücadeleler ve gerçeklikler arasındaki farklılıkları göz ardı ediyor değiliz. Fakat bu farklılıkları iletişime geçirmenin ve aralarında köprü kurmanın zorunlu olduğuna inanıyoruz – bu sınırları da geçmeliyiz! Biz "ortaklaşma" sürecini başlattık, yalnızca bilgi ve deneyim alışverişi değil, aynı zamanda global apartheid ve göçmenlik rejimine karşı daha çok ortak mücadele! Ve serbestçe dolaşma ve kalma hakkı ortak talepleri için birlikte mücadele!

Göçmenliğe ilişkin hareketler ve mücadeleler elbette asla ulusal değildirler, fakat uluslar-arasılık da keza bu mücadelelerin önemini kapsayamaz. Bu, devletler arasındaki bir sorun değildir, tersine ulusal devletlerin ve sınırların tüm içeriğinin reddedilmesini gerektiren bir sorundur, bu ülkelerin hükümetlerini ilgilendirmekle kalmaz, keza bu ülkelerin tüm kurumlarını da ilgilendirir. Hiyerarşi ve sömürüye karşı daha iyi bir yaşam için göçmen hareketi. Göçmenlik, sınır rejimlerinin altını oymakta ve bir şebeke oluşturmaktadır, cemaatler tüm ulusal devletlerin ötesine geçmekte, köken ülkeyle hedeflenen ülke arasında geçişler sağlamaktadır. Global sosyal haklar uluslararası pespektifinin gelişmesiyle biz uluslarüstü iletişime ihtiyaç duymaktayız.

Sınırları Geçme Hareketi, bunun için olası bir araç sunmaktadır, fakat bu daha geniş katılıma bağlıdır. Sınırları Geçme Hareketi, çok dil temelinde bir internet projesidir, fakat bizim ortaya koyduğumuz en önemli nokta, çıkış bilgilerinin ve kopyaların ademimerkezileştirilmesi ve çeşitli göçmen yerel gruplarına ve topluluklarına dağıtımlarının sağlanmasıdır. Bizimle bağlantı kurun; bize yorum ve katkılarınızı gönderin!

Contact: frassainfo@kein.org Website: http://noborder.org/crossing_borders/